

въ една секунда исхвърля огромно количество смъртоносенъ свинецъ.»

Подиръ това са подкача новия периодъ на штурма върху главния редутъ, нова работа, дребна, така — да — са рече, капка по капка съ цѣль да са превземе и задуши бездушната смъртоносна машина. Ето какъ ставала тъзи нова работа.

Рускиятъ солдати, които били въ малкия редутъ, захванжли единъ по единъ да прибѣгватъ въ рова предъ голѣмия редутъ; тѣ сѫ впускали бѣжишкотъ по двѣтѣ страни на шосето като са затулили въ ископаниятъ вади. Разбира са, че много отъ тѣзи смѣли юнаци били убити. Но примѣра имъ са послѣдвали и отъ другите полкове. Когато вече въ рова били доволно солдати, тѣ захванжли да правятъ стълба отъ пръстъ за да могатъ да са възмѣниятъ върху насипа на редута въ послѣдната минута на атаката. Тъзи минута настанжла скоро.

Лейбъ-гренадеритѣ съ музика и съ развити знамена са спуснали по собственното си увлечение на пристапъ. Никой и нищо не било въ сила да ги удържи. Не са минжла минута отъ тѣхното втурванье, а солдатите що вървѣли най-напредъ вече са катеряли по стѣната на редута. Още единъ мигъ — и тѣ били вътре. Въ редута са поченжълъ бой гърди съ гърди съ турцитѣ; нахвърлили са по скоро и солдатите що били въ рова, а отъ по отдалеченитетъ мѣста прибѣгнали къмъ тѣхъ на помощь нови групки. Въ редута са поченжло всебищо, безредно кланье, въ време на което едни турци съ штикове срѣщали Руситѣ, а други като са испоплашили дигижли бѣль флагъ. Но този флагъ билъ вече втори; а турцитѣ не са подчинявали скупомъ. Картината на този между особенъ бой била ясно освѣтена отъ червения пламъкъ на запаленитетъ въ редута турски чадъри и колиби.